

PRZEBOLEĆ (2) *vb pf*

Pierwsze e oraz o jasne, drugie e pochylone.

inf przeboléc (1). ◇ con praet 3 sg m by był przebolął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

1. [*Przewyciężyć ból, chorobę, wyzdrowieć: á zá czásem choć ich nie było, [materyja] dymioná vczyniła, álbo że po powietrzu iad on, y zarázá powszechnia, iemu przeboléc dawszy, á w cíele sye do czásu vtáiwszy, tám tędy wyciekła, być to wszystko może. OczkoPrzymiot 349.*]

2. *Zachorować [od czego] (1) : A kiedy lie dowiedział potym co iest márdum/ Odwołał potym prętko/ lárdum záfię wołał/ Bowiemy od pirwżego pewnie był przebolał. RejFig Cc6.*

3. *Przecierpieć, przechorować przez pewien czas (1) : Tenże dziś błąd co y łoni Káždy ná łwe łkrzydło goni A prze náš włafny pożytek Ginie połpolity vżytek Ano łnádź lepiej przeboleć Nisz krotko łtękáć á łmierć mieć. RejRozpr F4.*

Synonimy: 1. wyzdrowieć; 2. zachorować.

Formacje współrdzenne cf 2.BOLEĆ.